

STSJ de Castella-La Manxa de 14 de febrer de 2019, recurs 1857/2017

Prestació per incapacitat temporal: conseqüències d'una falta d'alta de l'empleat (accés al text de la sentència)

Un empleat que duia a terme **tasques de neteja en una teulada va patir una caiguda, passant a la situació d'incapacitat temporal. L'empresa el va donar d'alta amb posterioritat a la caiguda, el mateix dia de l'accident** (menys d'una hora després que es produís). D'altra banda, en el conveni col·lectiu aplicable a l'empresa es recollia el pagament d'una indemnització per als casos d'accident de treball.

El Tribunal declara la responsabilitat de l'empresa, basant-se en els següents arguments:

- **Es tracta d'una alta a la Seguretat Social fora de termini** i per això genera les conseqüències previstes legalment i jurisprudencialment respecte de l'incompliment de l'empresa de les seves obligacions en matèria de Seguretat Social. La normativa aplicable en aquesta matèria es troba recollida en als arts. 167 LGSS i 94 de la *Ley de Seguridad Social de 1966*.
- En conseqüència, **la responsable directa de l'abonament de les prestacions causades com a conseqüència de l'accident de treball és l'empresa** incomplidora de l'obligació d'alta, amb l'obligació d'avançament de la Mútua Col·laboradora amb la Seguretat Social, que podrà reclamar aquesta bestreta a l'empresa.
- Així mateix, **l'INSS ha de respondre de manera subsidiària** en cas d'insolvència de l'empresa en garantia, per tant, de la posició de la Mútua, que és qui assumeix l'obligació d'avançament i per això proporciona la garantia més immediata al beneficiari. Aquesta responsabilitat deriva de l'art. 94 de la *Ley de Seguridad Social de 1966*, en constituir-se l'INSS en continuador de l'extint Fons de Garantia d'Accidents de Treball.
- **La responsabilitat del pagament de la indemnització o millora voluntària correspon exclusivament a l'empresa incomplidora de l'obligació d'alta en la Seguretat Social.**